

Sygn. akt VIII GC 166/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska

Protokolant: Monika Ziębakowska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko (...) Spółce Jawnej w B. i Związkowi (...) i (...) P. w Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki Jawnej w B. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 149.298,38 zł (stu czterdziestu dziewięciu tysięcy dwustu dziewięćdziesięciu ośmiu złotych trzydziestu ośmiu groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 października 2014 roku,

II. zasądza od pozwanej (...) Spółki Jawnej w B. na rzecz powódki kwotę 11.099,00 zł (jedenastu tysięcy dziewięćdziesięciu dziewięciu złotych) tytułem kosztów procesu,

III. oddała powództwo w stosunku do Związku (...) i (...) P. w Z.,

IV. zasądza od powódki na rzecz pozwanej Związku (...) i (...) P. w Z. kwotę 3.617,00 zł (trzech tysięcy sześćset siedemnastu złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 166/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych (...) spółki jawnej w B. i Związku (...) i (...) P. w Z. kwoty 149.298,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 października 2014 r. w stosunku do pozwanej spółki (...) i od dnia 12 lutego 2015 r. w stosunku do pozwanego Związku (...) i (...) P. oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w oparciu o umowę nr (...), której przedmiotem była „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+rondo (...)), W. - Ś., P. (+ odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...) w Ł.” jako podwykonawca spółki (...) wykonała roboty budowlane. Pozwana spółka (...) była generalnym wykonawcą zadania, a pozwany Związek (...) i (...) P. był inwestorem.

Powódka wywodziła, że objęte umową roboty budowlane zostały przez nią prawidłowo wykonane i odebrane. Dochodzona pozwem należność stanowi wynagrodzenie za wykonane prace. Powódka z tego tytułu wystawiła fakturę VAT nr (...). Pozwana spółka (...) pomimo nie kwestionowania zasadności i poprawności wystawienia faktury, nie

dokonała zapłaty. Jako podstawę prawną powództwa przeciwko Związkowi (...) i (...) P. powódka podała art. 647¹ § 5 k.c. wskazując, że pozwany Związek (...) i (...) P. został zawiadomiony o udziale powódki jako podwykonawcy spółki (...) przy realizacji inwestycji i miał też świadomość jej uczestnictwa oraz wiedzę jakie prace powódka wykonuje i za jakie wynagrodzenie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie I Nc 410/15 Referendarz Sądowy w Sądzie Okręgowy w Szczecinie I Wydziale Cywilnym nakazał pozwanym zapłacić solidarnie dochodzoną pozwym kwotę wraz kosztami procesu.

Pozwana spółka (...) zaskarżyła nakaz zapłaty w całości domagając się oddalenia wobec niej powództwa oraz zasądzenia od powódki na jej rzecz kosztów procesu. Pozwana nie kwestionując faktu zawarcia opisanej w pozwie umowy wskazała, że zgodnie z § 8 ust. 1 umowy brak jest podstaw do wypłaty wynagrodzenia. Wbrew zapisom umowy, do złożonej wraz z pozwem faktury nie został dołączony protokół należycie podpisany. Widniejące pod protokołem podpisy kierowników budowy oraz kierownika robót są niewystarczające i niezgodne z ustaleniami stron. Wystawiona przez powódkę faktura VAT jest zaś jedynie dokumentem księgowym, który nie przesądza o zobowiązaniu pozwanej do wypłaty kwoty w niej wskazanej.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty również pozwany Związek (...) i (...) P. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. Zdaniem pozwanego, powództwo w stosunku do pozwanego Związku nie zasługuje na uwzględnienie przede wszystkim z uwagi na brak legitymacji procesowej biernej po jego stronie, gdyż po stronie pozwanego jako Inwestora powinna być wskazana Gmina Ł.. Pozwany Związek był jedynie podmiotem, który w imieniu i na rzecz Gminy Ł. wykonywał czynności w trakcie realizacji kontraktu, zaś Gmina Ł. miała ponosić wydatki i stać się właścicielem wytworzonego majątku.

Dodatkowo pozwany zaznaczył, że wykonawca wbrew postanowieniom wiążącego pozwanym kontraktu zgłosił powódkę jako podwykonawcę do innego podmiotu ((...)), a nie do zamawiającego - pozwanego Związku. Pozwany związek podpisaną umowę z powódką otrzymał od pozwanego dopiero w dniu 6 sierpnia 2014 r. dlatego też nie miał możliwości złożenia sprzeciwu do treści umowy. Niezależnie od powyższego analizując zapisy umowne pozwany Związek zarzucił, że powódka nie wywiązała się z zapisów § 8 ust. 2 umowy zawartej z pozwaną spółką (...) i nie zadbała o podpisane protokołów odbioru przez Zarządcę Drogi przy udziale Inspektora Nadzoru i Inżyniera Kontraktu co skutkowało brakiem podstaw do wystawienia faktury obejmującej żądanie pozwu. Ponadto pozwany zakwestionował wystawioną fakturę VAT co do wysokości, kwestionując ilość i zakres prac rzekomo wykonanych przez powódkę, których ilość została znacznie zmieniona w protokole zaawansowania robót w porównaniu do umowy, co spowodowało wzrost wynagrodzenia powódki z kwoty 116.461,80 zł netto do kwoty 160.080 zł netto.

Pozwany zarzucił także, że nierzetelne działanie powódki, polegające na złożeniu oświadczenia o braku wymagalnych zobowiązań po stronie pozwanej spółki (...) spowodowało, że podmiot upoważniony - Gmina Ł., uregulowała ostatnią płatność na rzecz pozwanej spółki nie podejmując działań w celu uregulowania płatności na rzecz powódki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2009 roku utworzony został Związek (...) i (...) P. z siedzibą w Z. (dalej Związek), który zrzesza gminy leżące w zlewni rzeki D. i R. oraz gminy leżące w sąsiedztwie dorzeczy tych rzek i posiadające na swoim terenie jeziora polodowcowe P.. Uczestnikiem Związku jest m.in. Gmina Ł.. Zgodnie ze statutem związek wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność. Gminy - uczestnicy Związku nie ponoszą odpowiedzialności za zobowiązania Związku. W ramach swojej działalności Związek realizuje zadania związane z budową kanalizacji sanitarnych oraz deszczowych, a także sieci wodociągowych w miastach i wsiach położonych w obrębie działalności Związku. Celem (...) tworzącym Związek, było otrzymanie dofinansowania z Unii Europejskiej na realizację gminnych inwestycji w ramach projektu pod nazwą "Ochrona wód zlewni rzek D. i R.", współfinansowanego ze środków Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko dotyczących Priorytetu I - Gospodarka wodno-ściekowa, działanie 1.1 Gospodarka wodno-ściekowa w aglomeracjach powyżej 15 tys. (...). Beneficjentem środków pomocowych dla projektu, nie mógł być żaden

z członków Związku z uwagi na skierowanie projektu do społeczności ponadlokalnych, który przewidywał wspólną realizację inwestycji na terenie więcej niż jednej gminy.

Podczas realizacji projektu, związek zobowiązany był stosować wytyczne w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.

W dniu 19 listopada 2009 r. w ramach realizowanego projektu z Gminą Ł. podpisane zostało porozumienie w sprawie ponoszenia wydatków kwalifikowalnych, na podstawie którego Związek umocował Gminę Ł. jako podmiot upoważniony do ponoszenia tych wydatków. Zgodnie z porozumieniem Gmina Ł. odpowiadała za ponoszenie wydatków kwalifikowanych, w tym płatność końcową i rozliczenie z wybranym wykonawcą w ramach projektu (§ 6 porozumienia). Jednocześnie Gmina Ł. powierzyła Związkowi przygotowanie i przeprowadzenie w jej imieniu postępowania o udzielenie zamówienia. W porozumieniu określono również wzajemne rozliczenia pomiędzy stronami porozumienia. Środki na realizację projektu miał zapewnić podmiot upoważniony ze środków własnych lub pożyczek. Majątek wytworzony w związku z realizacją projektu miał stać się własnością podmiotu upoważnionego (§ 14).

W dniu 17 marca 2012 r. Związek zawarł z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w S. umowę o dofinansowanie nr (...)(...), której przedmiotem było udzielenie Związkowi dofinansowania na realizację projektu „Ochrona wód zlewni rzek D. i R.”. W opisie projektu jako podmiot upoważniony do ponoszenia wydatków kwalifikowanych wymieniono Gminę Ł..

dowód: statut wraz ze zmianami karta 110-121, wytyczne w zakresie kwalifikowania wydatków karta 122-124, porozumienie w sprawie ponoszenia wydatków kwalifikowanych i aneksów karta 125-151, umowa o dofinansowanie karta 152-165,

przesłuchanie w charakterze strony powodowej W. W. karta 511-512

W czerwcu 2012 r. Związek (...) i (...) P. w Z. ogłosił postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na wykonanie robót budowlanych budowy sieci kanalizacji sanitarnej, sieci wodociągowej, sieci kanalizacji deszczowej porządkujących gospodarkę wodno-ściekową na terenie gmin: Z., D., Ł. i R.. Zakres przedmiotu zamówienia obejmował kontrakt nr 1, nr 5, nr 10 nr 11 oraz kontrakt nr 14 określony jako „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy magazynowej (+rondo (...)), W., Ś., P. (+odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...)) w Ł..

W specyfikacji istotnych warunków zamówienia zawarte zostały zapisy dotyczące możliwości powierzenia przez wykonawcę części robót budowlanych podwykonawcom i warunki podzleceń (pkt 6) oraz zapisy w zakresie rozliczenia wykonania przedmiotu umowy (pkt 7).

W dniu 21 września 2012 r. Związek (...) i Gminy P. w Z. działając w imieniu własnym jako zamawiający zawarł z generalnym wykonawcą (...) spółką jawną w B. umowę nr (...) na wykonanie projektu „Ochrona wód zlewni D. i R.” - Kontrakt 14 „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+rondo (...)), W. - Ś., P. (+odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...)) w Ł.”. Na kontrakt składały się warunki ogólne i warunki szczególne.

W warunkach szczególnych kontraktu w zakresie definicji dotyczących stron i osób zawarte zostały między innymi następujące zapisy:

- osoba „zamawiającego” w polskie prawnie budowlanym występuje pod nazwą „inwestor” ,
- funkcja „inżyniera” obejmuje również funkcje inspektora nadzoru Inwestorskiego oraz koordynatora czynności inspektorów nadzoru inwestorskiego,
- „podmiot upoważniony” oznacza podmiot będący płatnikiem upoważnionym do ponoszenia wydatków kwalifikowanych w ramach projektu o nazwie Ochrona wód zlewni D. i R.”.

W warunkach szczególnych kontraktu zawarte zostały również zapisy dotyczące możliwości powierzenia części robót budowlanych podwykonawcom oraz dotyczące rozliczenia przedmiotu zamówienia opisane w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

W pkt 4.4 kontraktu zatytułowanym „podwykonawcy” wskazano, że z nie mniej niż 14 -dniowym wyprzedzeniem wykonawca powiadomi inżyniera o zamierzonej dacie rozpoczęcia pracy każdego podwykonawcy i przedłoży zamawiającemu umowę lub projekt umowy, jaką ma zamiar zawrzeć z podwykonawcą. Jeżeli zamawiający w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie umowy, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, będzie się uważało, że zamawiający wyraził zgodę na zawarcie umowy.

W pkt 12 kontraktu wskazano, że wykonawca będzie wystawiał faktury na podmiot upoważniony, do których zgodnie z porozumieniem z dnia 19 listopada 2009 r. należy Gmina Ł., warunkiem zapłaty należności dla wykonawcy za wykonane roboty będzie otrzymanie przez podmiot upoważniony pokwitowanych przez podwykonawców potwierdzeń otrzymania zapłaty zgodnie z zawartymi z nimi umowami. Jeżeli pojawią się uzasadnione roszczenia podwykonawcy, to podmiot upoważniony dokona zapłaty dla podwykonawcy i pomniejszy należne wynagrodzenie dla wykonawcy o kwotę zapłaconą podwykonawcy (pkt 12 h).

W kosztorysie ofertowym spółki (...) przedłożonym do kontraktu wartość szacunkową robót drogowych określono na kwotę 137.383,28 zł.

dowód: kontrakt nr 14 z załącznikami karta 166-194, załącznik do oferty karta 195-196, specyfikacja stopniami warunków zamówienia karta 197-215, zawiadomienia o przetargu karta 216-227, kosztorys ofertowy karta 228-232,

Dla inwestycji realizowanej w ramach projektu „Ochrona wód zlewni D. i R.” Kontrakt 14 „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+rondo (...)), W. - Ś., P. (+ odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...) w Ł.” prowadzony był dziennik budowy.

dowód: karty z dziennika budowy karta 342-407, protokołu przekazania dokumentacji karta 340, załącznik nr 1 karta 341,

W dniu 24 kwietnia 2014 r. (...) spółka jawna w B. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P. umowę nr (...). Na mocy tej umowy spółka (...) jako zamawiający powierzyła spółce (...) wykonanie robót polegających na ułożeniu warstwy wyrównawczej, wiążącej i ścieralnej z mieszanek mineralno- asfaltowych na odcinkach dróg w ul. (...), ul. (...), ul. (...) po robotach sieciowych w ramach inwestycji, „Ochrona wód zlewni D. i R.” Kontrakt 14 „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+rondo (...)), W. - Ś., P. (+ odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...) w Ł.” zgodnie z dokumentacją projektową dostarczoną przez zamawiającego, specyfikacją techniczną z uwzględnieniem odpowiedzi na pytania oferentów oraz modyfikacjami inwestora, w przetargu na realizację w/w zadania.

Zgodnie z punktem I § 1 zatytułowanym „Postanowienia ogólne” strony zgodnie ustaliły znaczenie wymienionych w umowie pojęć, w tym między innymi:

- ***Kontrakt/Kontrakt Główny*** - Akt Umowy (Umowa nr (...)) z dnia 21.09.2012 r. zawarty pomiędzy Inwestorem (Klientem), a firmą (...) A. C., (...) Spółka Jawna, na wykonanie Projektu „Ochrona wód zlewni D. i R.” Kontrakt 14 „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+ rondo (...)), W. - Ś., P. (+ odgałęzienie biegnące w kierunku ul. S. w Ł.)”.
- ***Inwestor (Klient)***- Związek (...) i Gminy P. z siedzibą w Z. przy ul. (...).

- Inżynier Kontraktu- Konsorcjum: (...) - (...) oddział w Polsce, ul. (...), (...)-(...) W., oraz (...) S.A. ul. (...),(...)-(...) K..

Jako przedstawiciele przy realizacji umowy ze strony zamawiającego wyznaczeni zostali F. C. - przedstawiciel wykonawcy i K. D. – kierownik robót oraz ze strony wykonawcy G. Z. (punkt I § 3 umowy.)

Termin rozpoczęcia robót ustalono na dzień 24 kwietnia 2014 r. a zakończenia na dzień 30 września 2014 r. (punkt III § 6 umowy.)

Szacunkowe wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy ustalono na kwotę 116.461,80 zł netto. Dalej zapisano, że ostateczne rozliczenie nastąpi w oparciu o ceny jednostkowe zgodne z ofertą wykonawcy i rzeczywiste ilości robót wykonane zgodnie ze Specyfikacją Techniczną i dokumentacją projektową, potwierdzone przez kierownika budowy i kierownika robót zamawiającego (punkt IV § 7 umowy.).

W punkcie V zatytułowanym „Warunki płatności” ustalono zaś między innymi, że rozliczenie za przedmiot umowy następować będzie po zakończeniu realizacji każdego etapu robót na podstawie faktur VAT składanych po wystawieniu przez inżyniera Kontraktu Przejściowego Świadczenia Płatności zawierającego roboty objęte powyższym Etapem (...). O wystawieniu Przejściowego Świadczenia Płatności przez Inżyniera, obejmującego dany Etap (...), Zamawiający zobowiązany jest bezzwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od daty jego wystawienia, poinformować o tym Wykonawcę (§ 8 pkt 1).

Ustalono, że wykonawca wystawia faktury VAT za wykonane etapy robót zgodnie z postępowaniem robót, na podstawie protokołu odbioru technicznego nawierzchni jezdni dokonanego przez Zarządcę Drogi, przy udziale Inspektora Nadzoru i Inżyniera Kontraktu z obmiarem powykonawczym potwierdzającym jakość i rzeczywistą ilość wykonanych robót. Wartość robót będzie ustalana w oparciu o ceny jednostkowe zestawione w załączniku nr 2 (§ 8 pkt 2).

Każda faktura, oprócz elementów standardowo wymaganych przepisami prawa polskiego będzie zawierać numer umowy - nr (...) (§ 8 pkt 3).

Do każdej faktury wykonawca dołączy dokumenty stanowiące podstawę jej wystawienia, wymagane zgodnie z warunkami niniejszej umowy tj. (i) Załącznik nr 4 - „Protokół odbioru technicznego nawierzchni jezdni”,(ii) Załącznik nr 3 „Protokół zaawansowania robót” oraz (...) Załącznik nr 5 - Zestawienie faktur (§ 8 pkt 2).

dowód: umowa wraz z załącznikami karta 25-37,

Spółka (...) zawarła ze spółką (...) także umowę na wykonanie robót objętych Kontraktem 11. Prace objęte kontraktem nr 11 i 14 były prowadzone równolegle. Zakres prac z obu kontraktów był podobny i dotyczył ulic przyległych. Wszelkie należności związane z realizacją kontraktu nr 11 w stosunku do głównego wykonawcy - spółki (...) i podwykonawcy spółki (...) zostały uregulowane. K. D. i G. Z. pełnili funkcje kierowników prac zarówno w odniesieniu do kontraktu nr 11 jak i 14. Funkcję inżyniera kontraktów pełniła R. H. a następnie B. K.. Funkcję inspektora nadzoru kontraktów pełnił T. Ł. przedstawiciel spółki (...).

dowód: zeznania świadka G. Z. karta 426-417

zeznania świadka M. Ł. karta 418-419,

zeznania świadka W. M. karta 419-420,

zeznania świadka R. H. karta 480-481,

zeznania świadka B. K. karta 509-510,

zeznawania świadka T. Ł. karta 510-511

W dniu 24 kwietnia 2014 r. F. C. działając jako przedstawiciel wykonawcy spółki (...) wystąpił o zaakceptowanie jako podwykonawcy odpowiedzialnego za wykonanie drogowych robót odtworzeniowych nawierzchni bitumicznej spółki (...). Załącznik do zgłoszenia stanowił wzór umowy z podwykonawcą. Wystąpienie wykonawcy zawierające zgłoszenie spółki (...) wpłynęło do spółki (...) w dniu 24 kwietnia 2014 r.

dowód: wystąpienie wykonawcy karta 51-60,

zeznania świadka M. Ł. karta 418-419,

zeznania świadka R. H. karta 480-481

Spółka (...) przystąpiła do realizacji robót objętych umową nr (...). Całość prac w ramach umowy została wykonana. Wykonane prac spółka (...) zgłosiła do odbioru wykonawcy - spółce (...). Przeprowadzony został obmiar wykonanych prac.

dowód: zeznania świadka G. Z. karta 426-417

Prace nawierzchniowe wykonywane przez spółkę (...) przy ul. (...) zostały zakończone po koniec lipca 2014 r.

dowód: karty z dziennika budowy karta 342-407,

zeznania świadka M. Ł. karta 418-419,

zeznawania świadka T. Ł. karta 510-511

W korespondencji elektronicznej z dnia 6 sierpnia 2014 r. F. C. działając jako przedstawiciel wykonawcy spółki (...) przesłał Związkowi (...) i Gminy P. w Z. umowę nr (...) zawartą pomiędzy spółką (...) i S. w dniu 24 kwietnia 2014 r. wraz z załącznikami w tym zestawieniem cen jednostkowych na łączną kwotę 116.461,80 zł netto.

dowód: korespondencja elektroniczna karta 233-246,

zeznania świadka M. Ł. karta 418-419,

zeznania świadka R. M. karta 479-480,

przesłuchanie w charakterze strony powodowej W. W. karta 511-512

W dniu 12 września 2014 r. sporządzone zostało zestawienie wykonanych robót, w którym wskazana została ilość wykonanych prac w danym miesiącu oraz protokół zaawansowania robót przedstawiający wyliczenie prac z podziałem na poszczególne ulice. Wartość robót wymienionych w powyższym zestawieniu oraz protokole w okresie rozliczeniowym określono na kwotę 160.080,80 zł. W zestawieniu faktur stanowiącym załącznik do protokołu robót wymieniona została faktura VAT nr (...)

Zestawienie wykonanych robót oraz protokół zaawansowania robót zostały podpisane przez kierownik budowy F. C., kierownika robót G. Z. oraz kierownika budowy P. K..

W dniu 12 września 2014 r. przy udziale F. C., P. K. i G. Z. sporządzony został również protokół odbioru technicznego nawierzchni jezdni. W protokole stwierdzono, że zakres wykonanych przez spółkę (...) robót objętych protokołem jest zgodny z zapisami w księdze obmiarów i na podstawie niniejszego protokołu odebrano prace o wartości 160.080,80 zł.

dowód: protokół odbioru technicznego karta 61-62, protokół zaawansowania robót karta 63, zestawienia faktur karta 64,

W dniu 30 września 2014 r. spółka (...) wystawiła na rzecz spółki (...) fakturę VAT nr (...) na kwotę 198.899,38 zł brutto (160.080,80 netto) z datą sprzedaży określoną na dzień 12 września 2014 r. i terminem płatności wyznaczonym

na 30 dni od dnia otrzymania faktury. Jako nazwę usługi w tytule faktury wskazano: „ Roboty drogowe związane z zadaniem „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+rondo (...)), W. - Ś., P. (+ odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...) w Ł.)” .

Faktura została podpisana w imieniu odbiorcy przez F. C.. Do faktury załączony został protokół odbioru nawierzchni jezdni, zestawienie wykonanych robót, protokół zawansowania robót, zestawienie faktur.

dowód: faktura VAT z załącznikami karta 69-73

W dniu 27 października 2014 r. działający w imieniu S. dyrektor do spraw finansowych oddziału w S. oświadczył, że spółka (...) nie posiada w stosunku do spółki (...) jakichkolwiek wymagalnych a nie zapłaconych przez nią wierzytelności z tytułu robót budowlano-montażowych realizowanych w ramach umowy z dnia 21 września 2012 r. na wykonanie Kontraktu 14 „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+rondo (...)), W. - Ś., P. (+ odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...) w Ł.)” w odniesieniu do robót rozliczonych z wykonawcą w oparciu o poprzednie Przejściowe Świadectwa Płatności.

Treść powyższego oświadczenia została wcześniej przesłana w korespondencji elektronicznej skierowanej do spółki (...) przez F. C. z prośbą o jego podpisanie i odesłanie scanu drogą elektroniczną

dowód: oświadczenia podwykonawcy karta 81, korespondencja elektroniczna z października 2015 r. z załącznikami karta 315-316,

W dniu 29 października 2014 r. sporządzony został protokół odbioru końcowego robót i przekazania zamawiającemu do eksploatacji. Protokół dotyczył prac wykonywanych w ramach projektu Ochrona wód zlewni D. i R.” Kontrakt 14 „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+rondo (...)), W. - Ś., P. (+ odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...) w Ł.)”. W treści protokołu po dokonaniu oględzin i zapoznawaniu się z dokumentacją komisja dokonująca odbioru stwierdziła, że odebrane roboty zostały wykonane z Kontraktem nr 14 i przekazane zamawiającemu Związkowi (...) i (...) P.. W skład komisji dokonując odbioru wchodził przedstawiciele Związku (...) i (...) P., przedstawiciele Inżyniera Kontraktu (w tym Kierownik Zespołu Inżyniera i Inspektor Nadzoru Branży Drogowej) i przedstawiciele wykonawcy (w osobach F. C. i K. D.).

W późniejszej korespondencji elektronicznej z dnia 29 lipca 2015 r. F. C. przekazał powyższy protokół odbioru podpisany przez Inżyniera Kontraktu spółce (...).

dowód: protokół odbioru końcowego 65-68, korespondencja elektroniczna z lipca 2015 r. karta 314, zeznania świadka R. M. karta 479-480,

zeznawania świadka T. Ł. karta 510-511

W piśmie z dnia 5 grudnia 2014 r. spółka (...) wezwała spółkę (...) do natychmiastowej zapłaty należności z tytułu faktury VAT nr (...).

dowód: wezwania do zapłaty karta 74,

W piśmie z dnia 13 stycznia 2015 r. skierowanym do Związku (...) i (...) P., spółka (...) poinformowała, że jako oficjalny podwykonawca spółki (...) w zakresie kontraktu Ochrona wód zlewni D. i R.” Kontrakt 14 „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+rondo (...)), W. - Ś., P. (+ odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...) w Ł.)” nie otrzymała zapłaty z tytułu faktury VAT nr (...) na kwotę 198.899,38 zł, której termin płatności upłynął w dniu 30 października 2014 r. Wskazując na powyższe spółka (...) zwróciła się do Związku (...) i (...) P. jako inwestora z prośbą o zapłatę należnej kwoty wraz z ustawowymi odsetkami.

W piśmie z dnia 9 lutego 2015 r. spółka (...) zwróciła się do Związku (...) i (...) P. o udzielenie informacji w sprawie płatności z tytułu faktury VAT nr (...).

W piśmie z dnia 11 lutego 2015 r. Związek (...) i (...) P. uznał żądanie zapłaty za bezpodstawne wskazując, że wszelkie spory powinny być rozwiązywane na bazie trójstronnej umowy między Związkiem (...) i (...) P., Gminą Ł. (podmiotem upoważnionym) i wykonawcą spółką (...) z uwagi na zawarcie umowy na podstawie zamówienia publicznego.

W kolejnym piśmie z dnia 23 lutego 2015 r. skierowanym do spółki (...), nawiązując do wcześniejszej korespondencji, Związek (...) i (...) P. poinformował, że na spotkaniu, które odbyło się 13 lutego 2015 r. generalny wykonawca spółka (...) przekazał, iż powodem nieopłacenia faktury VAT nr (...) były przejściowe trudności finansowe oraz, że faktura zostanie uregulowana do końca I kwartału 2015 r.

dowód: pismo z 13.01.2015 r. karta 75, pismo z 9.02.2015 r. karta 76, pismo z 11.02.2015 r. karta 77, pismo z 23.02.2015 r. karta 78,

W piśmie z dnia 28 kwietnia 2015 r. odpowiadając na kolejne wezwanie do zapłaty Związek (...) i (...) P. poinformował spółkę (...) o braku podstawy prawnej w zawartym kontrakcie ze spółką (...) oraz w późniejszej korespondencji do bezpośredniej zapłaty kwoty 160.080,80 zł. W piśmie wskazano, że zgodnie z punktem IV.7 podpunkt 15 Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia, warunkiem zapłaty należności dla wykonawcy (...) było otrzymanie przez podmiot upoważniony (Gminę Ł.) pokwitowanych przez podwykonawców potwierdzeń otrzymania zapłaty zgodnie z zawartymi z nimi umowami. Podmiot upoważniony otrzymał oświadczenie podwykonawcy - spółki (...) z dnia 27 października 2014 r., że nie posiada jakichkolwiek wymagalnych, a niezapłaconych przez (...) wierzytelności w tym kontrakcie. W oparciu o otrzymane oświadczenie, podmiot upoważniony uregulował ostatnią płatność za fakturę spółki (...) na kwotę 223 252,47 zł wynikającą z kontraktu w dniu 31 października 2014 r. Dalej w piśmie podkreślono, że ujawniona po tym fakcie wierzytelność (pismo z 13 stycznia 2015 r.) świadczy o nierzetelnym poinformowaniu podmiotu upoważnionego o braku wierzytelności w stosunku do spółki (...), w sytuacji gdy, na dzień składania oświadczenia, w obiegu księgowym istniała wystawiona przez spółkę (...) na rzecz spółki (...) faktura nr (...) z dnia 30 września 2014 r., z terminem płatności na dzień 30 października 2014 r., o której istnieniu spółka (...) nawet nie wspomniała.

Dodatkowo podkreślono, że kwota na wystawionej przez spółkę (...) fakturze rażąco odbiega od szacunkowego wynagrodzenia wynikającego z umowy nr (...) wynoszącego 116. 461,80 zł netto. Nadto zgodnie z § 8 ust. 2 umowy, spółka (...) była zobowiązana do wystawienia faktury VAT po dokonaniu odbioru technicznego nawierzchni jezdni przez Zarządcę Drogi przy udziale Inspektora Nadzoru i Inżyniera Kontraktu. Przesłane dokumenty są zaś podpisane jedynie przez kierownika budowy spółki (...) - F. C.. Nie ma natomiast potwierdzenia odbioru przez Inspektora Nadzoru i Inżyniera Kontraktu.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 24 czerwca 2015 r. spółka (...) poinformowała, że w dniu podpisania oświadczenia tj. 27 października 2014 r. faktura VAT nr (...) nie była jeszcze wymagalna. Nadto w piśmie podkreślano, że Gmina Ł. jako podmiot upoważniony nie odebrała od spółki (...) pokwitowanych przez S. potwierdzeń otrzymania zapłaty lub oświadczenia o ostatecznym rozliczeniu. Wskazując na powyższe spółka (...) wezwała Związek (...) do zapłaty.

dowód: pismo z 28.04.2015 r. karta 79-80, pismo z 24.06.2015 r. karta 82,

zeznania świadka M. Ł. karta 418-419

W piśmie z dnia 22 czerwca 2015 r. zatytułowanym (...) spółka (...) powołując się na trójstronne porozumienie zawarte z Gminą Ł. (podmiotem upoważnionym) i Związkiem (...) i (...) P. (inwestorem) w sprawie ponoszenia wydatków w ramach projektu Ochrona wód zlewni D. i R." Kontrakt 14 „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+rondo (...)), W. - Ś., P. (+odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...) w Ł.)” polecił na podstawie art. 921¹ k.c. podmiotowi upoważnionemu dokonanie na rzecz spółki (...) jako podwykonawcy kontraktu bezpośredniej płatności wierzytelności w kwocie 47.601 zł jaka przysługiwała spółce (...) wobec Związku

(...) i (...) P.. W poleceniu przekazu wskazano, że zapłata kwoty objętej przekazem przysługuje podwykonawcy od zamawiającego i objęta jest wystawioną zgodnie z umową fakturą VAT podwykonawcy nr (...) z dnia 30 września 2014 r.

Przelew zgodnie z poleceniem przekazu został zrealizowany na rzecz spółki (...) w dniu 20 czerwca 2015 r.

dowód: polecenie przekazu karta 83-84, polecenie przelewu karta 85,

W piśmie z dnia 24 lipca 2015 r. spółka (...) wezwała spółkę (...) do zapłaty kwoty 173.355,36 zł, na którą składa się kwota 149.298,38 zł z tytułu pozostałego do zapłaty wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane zgodnie z fakturą VAT nr (...) oraz kwota 12.396,87 zł z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie.

W piśmie z dnia 24 lipca 2015 r. spółka (...) wezwała również Związek (...) do zapłaty kwoty 149.298,38 zł tytułem wynagrodzenia za zrealizowane i nierozliczone przez głównego wykonawcę roboty, wskazując na uprawnienie do żądania zapłaty bezpośrednio od inwestora jako zaakceptowany podwykonawca.

dowód: przedsądowe wezwania do zapłaty z potwierdzeniami odbioru karta 86-90,

W piśmie z dnia 16 maja 2016 r. skierowanym do Prokuratury Rejonowej w Łobzie Związek (...) i (...) P. złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez (...) spółki (...) z art. 286 kk na szkodę Związku i spółki (...) w związku z przygotowaniem do podpisu treści oświadczenia z dnia 27 października 2015 r. i przez to celowe wprowadzenie w błąd Związku, który wypłacił spółce (...) jako wykonawcy środki pieniężne z pominięciem podwykonawcy.

dowód: zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa karta 332-338,

zeznania świadka M. Ł. karta 418-419

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą prawną powództwa wobec spółki (...) jest art. 647 k.c., natomiast wobec Związku (...) i (...) P. - art. 647 k.c. w zw. z art. 647¹ § 5 k.c.

Zgodnie z art. 647 k.c. przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 647¹ § 5 k.c. zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę.

Niesporna w niniejszej sprawie jest okoliczność, że powódkę i pozwaną spółkę (...) łączyła umowa nr (...) zawarta w dniu 24 kwietnia 2014 r., na podstawie której pozwana spółka jako zamawiający powierzyła powódce wykonanie robót polegających na ułożeniu warstwy wyrównawczej, wiążącej i ścieralnej z mieszanek mineralno-asfaltowych na odcinkach dróg w ul. (...), ul. (...), ul. (...) po robotach sieciowych w ramach inwestycji „Ochrona wód zlewni D. i R.” Kontrakt 14 „Budowa kanalizacji sanitarnej w ulicy (...); deszczowej w ulicy (...); sieci wodociągowej w ulicy (...) (+rondo (...)), W. - Ś., P. (+ odgałęzienie biegnące w kierunku ul. (...) w Ł.)”. Bezspornym pozostawał również fakt, że pozwana spółka (...) w objętym sporem procesie budowlanym była generalnym wykonawcą projektu. Obrona pozwanej spółki (...) koncentruje się na aspekcie braku podstaw do wypłaty wynagrodzenia na rzecz powódki objętego fakturą VAT nr (...) z uwagi na niewymagalność roszczenia. Zdaniem pozwanej wbrew umownym ustaleniom wykonane przez powódkę roboty nie zostały odebrane w sposób prawidłowy. Do faktury został bowiem dołączony

protokół odbioru nie podpisany ani przez inspektora nadzoru ani przez inżyniera kontraktu a jedynie przez kierownika budowy i kierownika robót co było niewystarczające do wystawienia faktury.

Wprawdzie zgodnie z twierdzeniami pozwanej spółki (...) w § 8 ust. 2 umowy zapisano, że wykonawca wystawia faktury VAT za wykonany etapy robót zgodnie z postępem robót, na podstawie protokołu odbioru technicznego nawierzchni jezdni dokonanego przez Zarządcę Drogi, przy udziale inspektora nadzoru i inżyniera kontraktu z obmiarem powykonawczym potwierdzającym jakość i rzeczywistą ilość wykonanych robót, niemniej w okolicznościach niniejszej sprawy w ocenie Sądu uchybienie w tym zakresie nie niweczy obowiązku zapłaty wynagrodzenia. W sytuacji bowiem faktycznego przyjęcia robót przez zamawiającego nie może on zwalczać żądania zapłaty wynagrodzenia z tej tylko przyczyny, że nie został sporządzony - nawet przewidziany w umowie - formalny protokół ich odbioru czy też protokół spełniający określone warunki (por. wyrok SN z 02.12.2015 r., IV CSK 120/15, legalis nr 1381864, wyrok SA w Katowicach z 06.09.2016 r., V ACa 935/15, legalis nr 1509032). Poza zarzutem braku wymagalności roszczenia pozwana spółka (...) nie kwestionowała zaś ani faktu wykonania robót objętych umową, ani ich rzeczywistego odbioru. Z załączonych do akt sprawy dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała, wynika ponadto, że w związku z zakończeniem prac sporządzone zostało zestawienie wykonanych robót, w którym wskazana została ilość wykonanych prac w danym miesiącu oraz protokół zaawansowania robót przedstawiający wyliczenie prac z podziałem na poszczególne ulice. Zarówno zestawienie wykonanych robót jak i protokół zaawansowania robót zostały zaś podpisane przez kierownika budowy F. C. (przedstawiciela pozwanej wyznaczonego do realizacji umowy), kierownika robót G. Z. oraz kierownika budowy P. K.. Wartość robót wymienionych w zestawieniu oraz protokole określona na kwotę 160.080,80 zł zgodna jest przy tym z wartością prac wskazaną w protokole odbioru nawierzchni jezdni oraz wartością wynagrodzenia ujętą w fakturze. W umowie podwykonawczej zaznaczono zresztą, że określone w niej wynagrodzenie jest szacunkowe, a ostateczne rozliczenie nastąpi w oparciu o ceny jednostkowe zgodne z ofertą wykonawcy i rzeczywiste ilości robót potwierdzone przez kierownika budowy i kierownika robót zamawiającego.

Niezależnie od powyższego nie powinno ulegać też wątpliwości, że wymienione dokumenty sporządzone z udziałem umocowanego przedstawiciela zamawiającego - spółki (...) w postaci zestawienia wykonanych robót i protokołu zaawansowania robót służyły co do zasady podobnie jak protokół odbioru końcowego stwierdzeniu, czy i w jakim zakresie oraz z jaką starannością zobowiązanie powódki jako wykonawcy zostało wykonane. Pozwana poza kwestią niespełnienia wymogu co do umieszczenia właściwych podpisów pod protokołem odbioru nie zgłosiła jakichkolwiek zarzutów co do jakości i ilości wykonanych przez powódkę robót.

W kontekście przedstawionego zarzutu, nie można tracić przy tym z pola widzenia, że w myśl art. 647 k.c., do dokonania czynności odbioru prac zobowiązany jest zleceniodawca, a więc w niniejszej sprawie w zakresie prac objętych umową nr (...) pozwana spółka (...). Skoro więc powódka jako wykonawca zgłosiła żądanie odbioru robót zamawiającemu (co nie było sporne zwłaszcza w świetle faktycznie dokonanego odbioru przeprowadzonego bez udziału inżyniera kontraktu czy inspektora nadzoru) to przy uwzględnieniu obiektywnie istniejących okoliczności i treści umowy nie sposób uznać tego zgłoszenia za nieskuteczne. Tylko z kolei bezskuteczne zgłoszenie odbioru prac mogłoby skutkować odmową ich przyjęcia, a konsekwencji wstrzymaniem uprawnienia do domagania się wynagrodzenia.

Nie było przy tym sporne, że prace pozwanej jako generalnego wykonawcy realizowane w ramach umowy z inwestorem zostały w całości wykonane, odebrane przez inwestora i nadają się do użytkowania. W tym stanie rzeczy Sąd nie miał wątpliwości, że odebranie wykonanych robót przez inwestora aktualizowało po stronie pozwanej - generalnego wykonawcy obowiązek zapłaty wynagrodzenia na rzecz powódki - podwykonawcy. Niewątpliwym jest bowiem, że skoro wykonane i odebrane zostały prace zlecone generalnemu wykonawcy to tym samym wykonane musiały zostać również prace podwykonawcze jako tożsame lub co do zasady obejmujące część prac danego zadania.

W ocenie Sądu wyraz akceptacji zobowiązania co do jego istnienia i wysokości stanowiło również podpisanie rzeczowej faktury VAT nr (...) przez F. C.. Wprawdzie faktura ta jest - jak twierdzi pozwana - jedynie dokumentem księgowym wystawionym przez powódkę, jednak jej podpisanie przez przedstawiciela pozwanej, przy możliwości sprawdzenia zawartych w fakturze danych, rodzi domniemanie faktyczne prawidłowego wykonania umowy (por. uchwała SN z

06.07.2005 r., III CZP 40/05, legalis nr 69516). Pozwana miała możliwość weryfikacji danych z przedłożonej jej faktury, gdyby więc dane te nie miały podstawy w umowie stron, albo ich treść nie odpowiadałaby warunkom umownym, to faktura nie powinna być podpisana, bądź też pozwana winna podjąć czynności zmierzające do wyjaśnienia podstawy jej wystawienia albo do wyjaśnienia rozbieżności między treścią faktury a rzeczywistą umową stron. W praktyce gospodarczej faktura jest jednym z podstawowych sposobów składania oświadczeń w zakresie wykonanych umów, dat podejmowanych świadczeń umownych czy wysokości należnego wynagrodzenia oraz sposobu i terminu jego płatności. Skoro zatem normą jest, że faktury odzwierciedlają treść stosunku zobowiązanego pomiędzy ich wystawcą a odbiorcą, toteż naruszenie tej normy powinno się spotkać bądź to z odmową akceptacji faktur, bądź z dążeniem do wyjaśnienia podstaw ich wydania. W okolicznościach przedmiotowej sprawy żadnej z tych reakcji pozwana nie przejawiała. Wręcz przeciwnie pozwana dokonała zapłaty części należności z tytułu faktury w formie polecenia przekazu, wskazując w jego treści, że kwota przekazu przysługuje podwykonawcy od zamawiającego i objęta jest wystawioną zgodnie z umową fakturą VAT nr (...). Ponadto w piśmie z dnia 23 lutego 2015 r. pozwany Związek powołując się ustalenia poczynione na spotkaniu w dniu 13 lutego 2015 r. poinformował, że z przekazu spółki (...) wynikało, iż powodem nieopłacenia faktury VAT nr (...) były przejściowe trudności finansowe oraz, że faktura zostanie uregulowana do końca I kwartału 2015 r. Dowodzenie przez pozwaną, iż dołączona do pozwu faktura nie przesądza o zobowiązaniu do zapłaty kwoty w niej ujętej nie mogło odnieść zamierzonego skutku. Linia obrony przedstawiona przez pozwaną spółkę (...) okazała się zatem niewystarczająca i zdaniem Sądu przygotowana została jedynie na potrzeby niniejszego postępowania. Pozwana spółka (...) poza wniesieniem sprzeciwu, nie przedstawiła zresztą żadnego materiału dowodowego i nie uczestniczyła aktywnie w procesie.

Reasumując, Sąd doszedł do przekonania, iż dokumentacja zgromadzona w aktach sprawy jest wystarczająca do przyjęcia, że powódka prawidłowo wykonała umowę z dnia 24 kwietnia 2014 r., prace zostały odebrane przez pozwaną spółkę (...), przeprowadzony został obmiar prac i stąd też zasadne było wystawienie faktury VAT (...). Uwzględniając bezsporny fakt dokonania przez pozwaną spłaty części faktury o wartości 47.601 zł, do zapłaty na rzecz powódki pozostała dochodzona pozwem kwota 149.298,38 zł. Orzeczenie o odsetkach za opóźnienie od powyższej kwot wynikającej z załączonej do pozwu faktury VAT znajduje podstawę w przepisie art. 481 k.c., zostały one zatem przyznane od dnia następnego po upływie terminu zapłaty wyznaczonego w tymże dokumencie rozliczeniowym.

W tym stanie orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu zawartych w pkt II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, w myśl bowiem z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrująca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.. Powódka wygrała sprawę wobec pozwanej spółki (...), na rzecz powódki zasądzono więc od pozwanej kwotę 11.099 zł, obejmującą opłatę od pozwu w wysokości 7.465 zł, opłatę od pełnomocnictwa w wysokości 34 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powódki w wysokości 3.600 zł, zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Odnosząc się do powództwa skierowanego wobec Związku (...) i (...) P. Sąd uznał, iż nie jest ono zasadne, choć dla zniweczenia powództwa pozwany Związek podniósł wiele różnorodnych zarzutów, a nie wszystkie z nich zasługiwały na uwzględnienie.

W kontekście zarzutu najdalej idącego, dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy w pierwszej kolejności koniecznym stało się ustalenie posiadania przez pozwany Związek legitymacji procesowej, stanowiącej przesłankę merytorycznego rozpoznania sprawy. Wynikająca z określonych stosunków prawnych - legitymacja procesowa musi bowiem istnieć po obu stronach postępowania (tak legitymacja czynna jak i legitymacja bierna). Przyjmuje się przy tym, że legitymacja procesowa wskazuje kwalifikację materialną podmiotów prowadzących spór, w tym znaczeniu, że powód powinien być uprawniony do występowania z żądaniem udzielenia mu ochrony prawnej w stosunku do strony pozwanej, a ta (niezależnie od ilości podmiotów) zobowiązana wobec niego do określonego zachowania się. Legitymacja procesowa jest więc szczególnym uprawnieniem, konkretnego podmiotu, ocenianym z punktu widzenia prawa

materialnego, które może wypływać z posiadanego prawa podmiotowego bądź z przepisów ustawy. Jak wskazano powyżej powództwo wobec Związku (...) i (...) P. zostało oparte na podstawie art. 647 k.c. w zw. z art. 647¹ § 5 k.c. w związku z uznaniem pozwanego za inwestora przy czy zdaniem samego pozwanego za inwestora winna być uznana Gmina Ł.. Poglądu tego w ocenie Sądu nie sposób jednak podzielić. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, że stroną umowy zawartej z generalnym wykonawcą, posiadającą pełną zdolność do czynności prawnych był właśnie pozwany Związek, a nie Gmina Ł.. W umowie (część II, Rozdział 1) wprost wskazano, że Związek (...) i Gminy P. w Z. działa jako zamawiający w imieniu własnym. W warunkach szczególnych dotyczących kontraktu w zakresie definicji stron i osób wskazano ponadto, że osoba „zamawiającego” w polskie prawie budowlanym występuje pod nazwą „inwestor”. Pozwany Związek jako inwestor został również wskazany w umowie łączącej powódkę z pozwaną spółką (...). W punkcie I § 1 zatytułowanym „Postanowienia ogólne” strony zgodnie ustaliły znaczenie wymienionych w umowie pojęć wskazując, że inwestor (klient) to Związek (...) i Gminy P. z siedzibą w Z. przy ul. (...).

Również w całej dokumentacji dotyczącej realizacji kontrakt nr 14 istniało rozróżnienie pomiędzy określeniem inwestora (Związek (...) i Gminy P.) a podmiotu upoważnionego (Gmina Ł.), którego pojęcie oznaczało jedynie podmiot będąc płatnikiem upoważnionym do ponoszenia wydatków kwalifikowanych w ramach projektu. Warunki Szczególne umowy wyraźnie definiują kto jest (...) i definicja ta potwierdza, że Podmiotu Upoważnionego nie należy utożsamiać z (...) (1.1.6.20). Odrębnie od Podmiotu Upoważnionego, pozwany Związek został również wskazywany w załączniku do oferty (Klauzule Warunków Ogólnych Kontraktu w pkt 1.1.2.2. ; 1.3 zawierały nazwę i adres Zamawiającego, a w pkt 1.1.6.20; 1.14; 4.4; 12; 14.7 i 14.8 nazwę i adres podmiotu upoważnionego). Działanie we własnym imieniu i na własną rzecz pozwanego Związku potwierdza również Protokół Odbioru Końcowego (...) i Przekazania Zamawiającemu do Eksploatacji, przygotowany przez pozwanego , w którym wyraźnie oddzielono osobę (...) od osoby (...). Z treści protokołu wynika, że w skład komisji dokonującej odbioru wchodził przedstawiciel Związku, przy udziale Inżyniera Kontraktu, oraz z przedstawiciele Wykonawcy, nie zaś z przedstawiciele podmiotu upoważnionego. Dopiero w skład przedstawiciele Związku wchodził pełnomocnik do spraw realizacji Projektu w tym dwóch przedstawiciele podmiotu upoważnionego. Stroną dokonującą odbioru robót, jako Inwestor był więc wyłącznie pozwany Związek przedstawiciele podmiotu upoważnionego działali w imieniu i na rzecz Związku. Wbrew twierdzeniom pozwanego nie był on więc „jedyne podmiotem, który w imieniu i na rzecz Gminy Ł. wykonywał czynności w trakcie realizacji kontraktu”.

Ponadto jak wskazywał pozwany Związek, podstawowym powodem tworzenia Związków (...) jest możliwość równego korzystania wszystkich gmin członkowskich z programów unijnych, z których samodzielnie gmina nie mogłaby skorzystać. Przeszkodą są kryteria określające wielkość gmin. Powyższe oznacza zatem, że utworzenie Związku pozwala na uzyskanie środków większych, niż byłyby możliwe do uzyskania przez jedną tylko gminę. Środki te pozwalają na realizację większych inwestycji przez Związek, przy czym inwestycje te mogą mieć charakter międzygminny. W związku zaś z możliwością – na co słusznie wskazywała powódka - zrealizowania przy pomocy uzyskanych przez Związek większych środków większych inwestycji, oczywistym jest, że skorelowane z tym są również większe obowiązki i odpowiedzialność Związku. Przyjęcie interpretacji pozwanego o tym, iż legitymację bierną, posiada jedynie jeden z członków Związku prowadzi do stwierdzenia, iż Związek mógłby pozyskiwać środki i realizować droższe inwestycje, podczas gdy odpowiedzialność za nie ponosiłaby mała gmina, która samodzielnie nie mogłaby ani uzyskać tak dużych środków, ani samodzielnie zrealizować inwestycji. W świetle powyższego stwierdzić należałoby, że sprzecznym z celem związków międzygminnych byłoby zawieranie umów, na realizację projektów, za które odpowiedzialność ponosi wyłącznie jeden z członków związku, wskazany na podstawie wewnętrznej umowy pomiędzy związkiem, a członkami zawartej na zasadzie swobody umów.

W statucie Związku, załączono przy tym wyraźnie (§ 2 ust. 4), że „Gminy - uczestnicy Związku nie ponoszą odpowiedzialności za zobowiązania Związku”, a „Za zobowiązania wobec osób trzecich Związek odpowiada całym swoim majątkiem” (§ 26). Pozwany Związek upoważnił gminę Ł. do ponoszenia kosztów kwalifikowanych, jednak w żaden sposób z takiego upoważnienia nie wynika, iż gmina ta stała się zamawiającym. Z upoważnienia tego nie wynika również, że pozwany wyłączył swoją odpowiedzialność, jako zamawiającego i dokonał cesji obowiązków na

Gminę Ł.. Również poprzez uregulowanie wewnętrznych stosunków pomiędzy instytucjami dofinansowującymi lub pomiędzy członkami, Związek nie mógł skutecznie wyłączyć swojej odpowiedzialności jako strony umowy względem osób trzecich, mogły one stanowić natomiast ewentualną podstawę do wzajemnych rozliczeń między pozwanym a pozostałymi członkami związku.

W ocenie Sądu argumentacja pozwanego choć bardzo rozbudowana, zmierzająca do oddalenia powództwa z uwagi na brak legitymacji, okazała się nieuzasadniona.

Przyjmując, że pozwany Związek w objętym sporem procesie budowlanym był inwestorem, oceniając solidarną z wykonawcą odpowiedzialność inwestora rozważyć zatem należało, czy inwestor wyraził zgodę na zawarcie umowy między wykonawcą a podwykonawcą, zgodnie z art. 647¹ § 2 k.c., który stanowi: Do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora. Jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy.

Dla analizowanej zgody powołany przepis nie przewiduje żadnej formy szczególnej. Zastrzeżenie formy pisemnej pod rygorem nieważności dotyczy wyłącznie formy umowy o roboty budowlane, zawartej z podwykonawcą. Podkreślić jednak należy, iż brak zgody wyrażonej przez inwestora lub wykonawcę na zawarcie umowy o podwykonawstwo nie spowoduje jej nieważności, lecz jedynie zapobiegnie powstaniu solidarnej odpowiedzialności inwestora (wykonawcy) za dług z tytułu wynagrodzenia podwykonawcy (uchwała SN z 29.04.2008 r., sygn. III CZP 6/08, opubl. w OSNC 2008/11/121; wyrok SN z 15.11.2006r., sygn. V CSK 256/06, lex nr 276247). W orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyrok SN z 06.10.2010 r., II CSK 210/10, OSNC 2011/5/59, OSP 2012/5/48) na gruncie art. 647¹ § 2 k.c. dokonano jednak rozróżnienia między :

1) zgodą dokonaną przez inwestora w sposób dorozumiany, lecz aktywny, a więc przez aktywne zachowanie ujawniające zgodę inwestora w sposób dostateczny, co Sąd Najwyższy uznał za skuteczne wyrażenie zgody w świetle art. 60 k.c.;

2) zgodą wyrażoną przez inwestora milcząco, a więc także w sposób dorozumiany, ale bierny – co reguluje zdanie drugie art. 647¹ § 2 k.c. – skuteczność zgody inwestora wymaga wówczas spełnienia opisanych przez ustawodawcę warunków.

Wyrażenie zgody w sposób bierny objawia się brakiem zgłoszenia na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń w terminie 14 dni , od przedstawienia inwestorowi przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie. Przyjmuje się wówczas fikcję prawną, że inwestor zgodę wyraził. Ponieważ jednak w art. 647¹ k.c. chodzi o odpowiedzialność inwestora za cudzy dług, interes inwestora został zabezpieczony przez obowiązek przedstawienia mu stosownej dokumentacji. Przyjmując fikcję wyrażenia zgody w sposób bierny, ustawodawca zakłada, że inwestor zapoznał się, a w każdym razie mógł się zapoznać z tą dokumentacją i ma bądź powinien mieć wiedzę o zakresie robót i o wynagrodzeniu uzgodnionym w umowie z podwykonawcą.

W rozpoznawanej sprawie powódka powołała się na ten drugi sposób wyrażenia zgody (sposób bierny) dowodząc, że wystąpieniem z dnia 24 kwietnia 2014 r. pozwana spółka (...) dokonała zgłoszenia powódki jako podwykonawcy, zaś pozwany Związek nie sprzeciwił się temu. W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie sposób jednak przyjąć, że inwestorowi przedstawiono dokument umowy zawartej między powódką i spółką (...) wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, co jest - jak zaznaczono powyżej - wymagane przy milczącym wyrażeniu zgody. Z załączonego do pozwu dokumentu w postaci wystąpienia wykonawcy, na który powódka opiera swoją koncepcję wynika, że F. C. zgłosił do zatwierdzenia w ramach realizacji kontraktu nr 14 podwykonawcę - spółkę (...), niemniej wystąpienie to nie została złożone zamawiającemu. Wpływ wystąpienia w dniu 14 kwietnia 2014 r. wraz z załącznikiem w postaci wzoru umowy potwierdziła firma (...). O funkcjonowaniu

firm (...) w ramach kontraktu pozwany Związek nie został powiadomiony. Firma nie legitymowała się zresztą jako przedstawiciel pozwanego. Nawet zaś przy założeniu, że firma ta w oparciu o nieformalną umowę wiążącą ją z R. H. czy spółką (...) oddział w Polsce (inżynierem kontraktu) była swojego rodzaju przedstawicielem inwestora to i tak jej ewentualna wiedza w zakresie zgłoszenia podwykonawcy nie byłaby wystarczająca dla przyjęcia, że to pozwany inwestor wyraził milcząco zgodę na udział podwykonawcy w procesie budowlanym. Nie jest bowiem rolą inspektora nadzoru czy inżyniera kontraktu co do zasady badanie, jakimi siłami wykonawca wykonuje roboty. Tym bardziej po stronie wskazanych podmiotów brak jest umocowania do wyrażania zgody na zawarcie umowy o podwykonawstwo lub jej odmowy. Nie zostało zatem w żaden sposób wykazane, że inny podmiot poza podmiotami uprawnionymi do reprezentacji Związku był umocowany do odbioru zgłoszenia podwykonawcy w imieniu Związku. Z treści umowy z dnia z 21 września 2012 r. wynika nadto bezsprzecznie, że przewidziano możliwość powierzenia przez wykonawcę części robót budowlanych podwykonawcom, niemniej warunkiem podzlecenia wykonania robót podwykonawcy miało być przedstawienie zamawiającemu - pozwanemu Związkowi projektu umowy, na warunkach które będą regulowały wzajemne stosunki pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą wraz z częścią dokumentacji projektowej określającej zakres robót zleczanych podwykonawcy. Wykonawca tymczasem takiego zgłoszenia dokonał.

W powołanym wyżej wyroku z dnia 6 października 2010 r. (II CSK 210/10) Sąd Najwyższy podkreślił, że warunkiem skuteczności zgody wyrażonej milcząco jest właśnie przedstawienie inwestorowi przez wykonawcę umowy zawartej z podwykonawcą lub jej projektu wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, przy czym przedstawienie to musi być kierunkowe - w celu wyrażenia przez inwestora zgody na zawarcie takiej umowy podwykonawczej. Warunki te są restrykcyjne i surowe, wymaga tego bowiem wyjątkowy charakter odpowiedzialności inwestora za zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy, jak również szczególny charakter milczenia jako jednego ze sposobów dorozumianego oświadczenia woli.

Z materiału dowodowego wynika, że warunki te nie zostały spełnione w niniejszej sprawie (wszystkie przesłuchane w sprawie osoby, tj. zarówno świadkowie jak i przedstawiciel związku (...) jednomyślnie wskazywali, że związkowi przy realizacji umowy nie przedstawiono dokumentu umowy zawartej między powódką i spółką (...)), tym samym nie mogło dojść do wyrażenia przez inwestora zgody milcząco, a więc w sposób dorozumiany, ale bierny.

W cytowanym wyżej wyroku z dnia 6 października 2010 r. (II CSK 210/10, OSNC 2011/5/59, OSP 2012/5/48) Sąd Najwyższy podzielił stanowisko wyrażone we wcześniejszej uchwale 7 sędziów z dnia 29 kwietnia 2008 r. (III CZP 6/08, OSNC 2008, nr 11, poz. 121) co do tego, że nie ma podstaw do rozciągania wymagań dotyczących skuteczności milczenia inwestora na wypadki dorozumianego wyrażenia przez niego zgody w sposób czynny (a więc pierwszym z wymienionych na wstępie sposobów), podkreślił jednak ze stanowczością, że zgoda wyrażona w taki sposób musi dotyczyć konkretnej umowy, o określonej treści, zawartej ze zindywidualizowanym podmiotem w zakresie wszystkich istotnych postanowień, szczególnie tych, które decydują o wysokości wynagrodzenia.

Zdaniem Sądu Najwyższego jeżeli ustawodawca konstruując w art. 647¹ § 2 zdanie drugie k.c. warunki skuteczności milczącego wyrażenia zgody przypisał decydujące znaczenie znajomości inwestora treści umowy podwykonawczej, a ściślej możliwości zapoznania się z treścią tej umowy, to jest to istotna wskazówka przy wykładni art. 647¹ § 1 zdanie pierwsze k.c. w zakresie warunków skuteczności dorozumianego czynnego wyrażenia zgody przez inwestora. Elementem wyrażanej w taki sposób zgody powinna być świadomość inwestora na co wyraża zgodę, a wobec tego warunkiem skuteczności takiej zgody jest możliwość zapoznania się inwestora przynajmniej z tymi postanowieniami umowy wykonawcy z podwykonawcą, które określają zakres jego odpowiedzialności za wypłatę wynagrodzenia podwykonawcy. Tym samym Sąd Najwyższy podkreślił, że zgoda inwestora wyrażona w sposób dorozumiany czynny na zawarcie umowy wykonawcy z podwykonawcą jest skuteczna, gdy dotyczy konkretnej umowy, której istotne postanowienia, decydujące o zakresie solidarnej odpowiedzialności inwestora z wykonawcą za wypłatę wynagrodzenia podwykonawcy, są inwestorowi znane. Inwestor nie musi znać treści całej umowy lub jej projektu, a jego znajomość istotnych postanowień umowy podwykonawczej decydujących o zakresie jego odpowiedzialności nie musi pochodzić od wykonawcy lub podwykonawcy, może mieć dowolne źródło i nie musi być ukierunkowana na wyrażenie zgody na zawarcie umowy podwykonawczej.

Zdaniem Sądu należy podzielić opisany wyżej pogląd, co w realiach niniejszej sprawy oznacza, że nie doszło do udzielenia przez związek także zgody wyrażonej w sposób dorozumiany czynny.

Warunkiem przyjęcia takiej zgody - jak wskazano wyżej - jest przede wszystkim znajomość inwestora istotnych postanowień umowy o roboty budowlane zawartej przez wykonawcę z podwykonawcą (w tym przypadku umowy między powódką i spółką (...)), a w szczególności tych postanowień umowy, które decydowały o wysokości wynagrodzenia powódki. Strona powodowa nie wykazała tej okoliczności.

Z orzecnictwem wynika, że inwestor może uzyskać wiedzę o umowie pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą z dowolnego źródła, zarówno przed jej zawarciem, jak i później w trakcie jej wykonywania (vide uchwała Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2008 r., III CZP 6/08, wyrok z dnia 26 czerwca 2008 r. II CSK 80/2008, z dnia 11 grudnia 2008 r. IV CSK 323/2008, z dnia 20 stycznia 2009 r. II CSK 417/2008, z dnia 2 lipca 2009 r. V CSK 24/2009 oraz z dnia 4 lutego 2011 r., III CSK 152/2010) oraz doktrynie (vide Ruszkiewicz Beata [w:] Stępień-Sporek Anna, Jędrej Kamil, Karaszewski Grzegorz, Knabe Jakub, Ruszkiewicz Beata, Nazaruk Piotr, Sikorski Grzegorz, Ciszewski Jerzy, Kodeks Cywilny. Komentarz, LexisNexis, Warszawa, 2012, wyd. I, LexPolonica/el.; Kołakowski Krzysztof [w:] Dmowski Stanisław, Sychowicz Marek, Ciepła Helena, Kołakowski Krzysztof, Wiśniewski Tadeusz, Żuławska Czesława, Gudowski Jacek, Bieniek Gerard, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania t. 2, LexisNexis, Warszawa 2009, s. 300-301). Z okoliczności niniejszej sprawy wynika jednak, że właściwe dokumenty nie trafiły do Związku ani przed wykonaniem ani w trakcie realizacji prac przez powódkę, a dopiero po wykonaniu umowy. Prace powódki zostały bowiem faktycznie zakończone - co nie było sporne - pod koniec lipca 2014 r. tymczasem umowa została przedstawiona pozwanemu Związkowi w załączeniu korespondencji elektronicznej dopiero 6 sierpnia 2014 r.

Niezależnie od powyższego powódka twierdziła, że pozwany Związek miał możliwości złożenia sprzeciwu do treści umowy. Przy założeniu, że pozwany otrzymał umowę w dniu 6 sierpnia 2014 r. termin do złożenia sprzeciwu do przedstawionej umowy podwykonawczej, zaczął biec od tego dnia i pozwany Związek miał zatem 14 dni na złożenie ewentualnego sprzeciwu, czego nie uczynił. Można wprawdzie przyjąć, że skoro z punktu widzenia powstania odpowiedzialności inwestora decydujące jest wyrażenie przez niego zgody na zawarcie umowy podwykonawczej, co w istocie sprowadza się do jego zgody na przyjęcie odpowiedzialności solidarnej za zapłatę wynagrodzenia na rzecz podwykonawcy, to inwestor może przyjąć taką odpowiedzialność nawet po wykonaniu umówionych robót (por wyrok SA W (...) z 14.10.2014 r., I ACa 140/14 legalis 1163361). W okolicznościach niniejszej sprawy trudno jednak przyjąć, że pozwany związek zaaprobował swoją odpowiedzialność. Rozstrzygające znaczenie w takiej sytuacji należy nadać okolicznościom konkretnego wypadku, pozwalającym uznać, czy inwestor zgodził się zapłacić wynagrodzenie na rzecz podwykonawcy lub wykluczyć wyrażenie przez niego takiej zgody. W korespondencji prowadzonej po otrzymaniu umowy podwykonawczej pozwany Związek konsekwentnie odmawiał przyjęcia odpowiedzialności, kwestionował zakres wykonanych prac oraz sposób wyliczenia wynagrodzenia

Nawet jednak jeżeli przechylić się do poglądu strony powodowej, że pozwany Związek dla zwolnienia się od solidarnej odpowiedzialności z generalnym wykonawcą powinien w terminie 14 dni od otrzymania umowy wyrazić sprzeciw co do podwykonawcy już po wykonaniu umowy a przez jego bark wyraził zgodę to i tak w ocenie Sądu orzekającego roszczenie podlegało oddaleniu z uwagi na zarzut nierzetelnego zachowania powódki. Zarzut ten należało rozważyć w kontekście nadużycia prawa w rozumieniu art. 5 k.c. Zawarte w powołanym przepisie klauzule generalne muszą być uwzględniane przez organ stosujący prawo przy wyznaczaniu konsekwencji prawnych. W niniejszej sprawie w październiku 2014 r. miało miejsce złożenie przez spółkę (...) oświadczenia, że nie posiada ona w stosunku do spółki (...) jakichkolwiek wymagalnych a nie zapłaconych przez nią wierzytelności z tytułu robót budowlano-montażowych realizowanych w ramach umowy z dnia 21 września 2012 r. na wykonanie Kontraktu 14. W ocenie Sądu powódka składając takie oświadczenie doskonale wiedziała jakiemu celowi miało ono służyć, a mianowicie, że inwestor w tej sytuacji dokona zapłaty całego wynagrodzenia na rzecz generalnego wykonawcy spółki (...) i będzie zwolniony od rozliczenia się z podwykonawcą. Takie postępowanie podwykonawcy, który nie poinformował inwestora czy podmiotu upoważnionego do rozliczenia inwestycji o istnieniu jakichkolwiek zobowiązań wykonawcy

wobec niego zwalniało inwestora od obowiązku zapłaty wynagrodzenia na rzecz podwykonawcy. W efekcie takiego oświadczenia podwykonawcy inwestor rozliczył się z generalnym wykonawcą. Takie warunki rozliczenia przewidziano zresztą w samej umowie zwartej z generalnym wykonawcą. Warunkiem zapłaty należności dla wykonawcy za wykonane roboty miało być otrzymanie przez podmiot upoważniony pokwitowanych przez podwykonawców potwierdzeń otrzymania zapłaty zgodnie z zawartymi z nimi umowami. Jeżeli pojawią się uzasadnione roszczenia podwykonawcy, to podmiot upoważniony dokona zapłaty dla podwykonawcy i pomniejszy należne wynagrodzenie dla wykonawcy o kwotę zapłaconą podwykonawcy. Nie można uznać tutaj, że samo odniesienie się do istnienia zobowiązań poprzez określenie ich jako wymagalnych uprawniało powódkę do złożenia takiego oświadczenia. Powódka twierdząc, że wykonawca nie posiada wobec niej żadnych wymagalnych zobowiązań musiała zdawać sobie sprawę, że takie zobowiązanie istnieje, choć termin jego zapłaty jeszcze nie upłynął. Termin wystawionej przez powódkę faktury przypadał na dzień 30 października 2014 r.. O istnieniu faktury powódka nawet nie wspomniała w swoim oświadczeniu. Przypisanie odpowiedzialności pozwanemu Związkowi w tych okolicznościach wiązałby się z koniecznością podwójnej zapłaty wynagrodzenia. Celem ustanowienia regulacji dotyczącej odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawcy (wskazany w uzasadnieniu projektu ustawy) jest tymczasem przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom w gospodarce, w szczególności niepłaceniu wynagrodzenia za prace wykonane przez podwykonawców - małych i średnich przedsiębiorców i potrzeba ochrony podwykonawcy na wypadek braku zapłaty przez kontrahenta. Istota odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawcy wyklucza bowiem odwołanie się przez niego do zarzutu dokonania zapłaty wynagrodzenia na rzecz wykonawcy (por. wyrok SN z 05.09.2012 r. IV CSK 91/12, legalis nr 606437, wyrok SA w Warszawie z dnia 24.02.2015 r., I ACa 1240/14, legalis nr 1213432).

Mając na uwadze przedstawioną powyżej argumentacją brak zgody pozwanego inwestora na zawarcie umowy podwykonawczej między powódką a głównym wykonawcą oraz naruszenie zasad współzycia społecznego przy złożeniu oświadczenia o nieistnieniu zobowiązań wykonawcy wyłączyły przypisanie pozwanemu Związkowi przewidzianej w art. 647¹ § 5 k.c. solidarnej odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia powódce, co stanowiło o niezasadności powództwa.

W tym stanie orzeczono jak w punkcie III wyroku.

Stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym dokumenty, które Sąd uznał za wiarygodne, jako że żadna ze stron nie kwestionowała ich treści, także Sąd nie powziął żadnych wątpliwości co do ich rzetelności i prawdziwości. Ustalenia faktyczne poczynione zostały również w oparciu o zeznania świadków, a także zeznania przesłuchanego w charakterze strony W. W. przewodniczącego zarządu pozwanego Związku. Zeznania te co do zasady korespondowały ze sobą w zakresie niezbędnym do ustalenia okoliczności faktycznych, w szczególności zawarcia umowy o wykonanie robót budowlanych i umowy podwykonawczej oraz powiadomieniu inwestora o jej zawarciu, faktycznego wykonania prac objętych kontraktem nr 14 i ich rozliczenia. Sąd oddalił nadto wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego zgłoszony przez powódkę mając na uwadze, że przeprowadzenie tego dowodu przedłużyłoby postępowanie oraz, że dla rozstrzygnięcia sporu brak było potrzeby ustalania - w myśl tezy dowodowej - okoliczności w zakresie określenia ilości wykonanych przez powódkę prac.

O kosztach procesu zawartych w pkt IV wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, w myśl bowiem z art. 98 § 1 k.p.c. Powódka przegrała sprawę wobec pozwanego Związku zobowiązana jest więc do zwrotu poniesionych przez niego kosztów obejmujących opłatę od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 3.600 zł, zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Sygn. akt VIII GC 166/16

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...) P. G.,